

šen-ku-je tam má mi-lá má ga-lán-ka roz-mi-lá  
 šen-ku-je ve ví-ně.

V hájíčku v dolině,  
 na pěkněj rovině,  
 šenkuje tam má milá,  
 má galánka rozmilá,  
 šenkuje ve víně.

Přišel k ní syneček  
 utrápený šecek,  
 dál si nalét máz vína,  
 ešče pri něm pridrímá  
 sedňa za stořeček.

Synečku, neдрímej,  
 vínečko popíjej,  
 aby lidé nerekli  
 a na nás to nezvědli,  
 že si ty můj milej.

## 95.

Velmi zdlouhavě.

Z N. Lhotek.

Ja-ko's ty Ja-no - šku pres ty ho-ry pre-šel,  
 snad ta ten slá-vý-ček pod krá-děl-kem né - seš.

Jako's ty Janošku, pres ty hory prešel?  
 Snad ta ten slávýček pod krídečkem néseš.

Nebyl to slávýček, byla vlaštovenka,  
 ona mna donésla k myléj do okénka.

Myléj okénečko kolem malované,  
 nechodte tam chlápci, je tam čarované.

Neznała sem čaruov any má mamyčka.  
 než ty čarovaly mé červené líčka.

Povedajú lidé, že sem malovaná,  
 že je do mých líček barva kupovaná.